

Prima instanță: Judecătoria Telenești
Judecător: Ludmila Iarmaliuc
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți
Judecători: Ana Albu
Oleg Moraru
Aurelia Toderaș

DECIZIE

22 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecător: Tatiana Vieru
Judecătorii: Svetlana Filincova, Oleg Sternioală
Mariana Pitic, Nicolae Craiu

examinând recursul declarat de Galțevici Grigore,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Galțevici Grigore împotriva lui Balmuș Petru, persoană interesată procurorul în secția conducere a urmăririi penale Bacalîm Lilian, privind recunoașterea ca cumpărător de bună credință și recunoașterea dreptului de proprietate asupra autovehiculului,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 22 octombrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Galțevici Grigore cu menținerea hotărârii Judecătoriai Telenești din 29 martie 2016, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă:

La data de 28 ianuarie 2015, Galțevici Grigore a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Balmuș Petru, persoană interesată procurorul în secția conducere a urmăririi penale Bacalîm Lilian, privind recunoașterea ca cumpărător de bună credință și recunoașterea dreptului de proprietate asupra autovehiculului.

În motivarea acțiunii a indicat că, prin contractul de vânzare-cumpărare nr. 16/14 din 16 iunie 2014, Galțevici Grigore, în calitate de cumpărător, a procurat de la Balmuș Petru, în calitate de vânzător, autovehiculul de model Volkswagen Touareg, anul fabricației 2007, numărul motor BPE009788, numărul caroserie WVGZZZ7LZ8D005720, numărul de înmatriculare TLAK 857. Prețul automobilului a fost stabilit de către părți la suma de 12 500 euro, care au fost

achitați în momentul transmiterii autovehiculului la data de 16 iunie 2014, fapt ce se confirmă prin procura înregistrată la notar sub nr. 938.

Indică reclamantul că, după o perioadă de timp a aflat despre aplicarea sechestrului asupra autovehiculului de către procurorul Lilian Bacalîm, care la solicitare, a expediat în adresa sa copia ordonanței de punere sub sechestr.

Potrivit ordonanței din 05 septembrie 2014, în privința lui Balmuș Petru a fost pornită urmărirea penală și în scopul asigurării acțiunii civile s-a aplicat sechestrul asupra autovehiculului de model Volkswagen Touareg.

Menționează reclamantul că, urmărirea penală a fost pornită la data de 03 septembrie 2014, iar contractul de vânzare-cumpărare a fost întocmit la data de 16 iunie 2014, adică cu trei luni înainte.

Consideră reclamantul că, deoarece la momentul procurării autovehiculului, Balmuș Petru a fost proprietarul bunului care nu era grevat, iar despre alte vicii nu a cunoscut și reieșind din prevederile alin. (1) art. 331 din Codul civil, consideră că este cumpărător de bună-credință.

Solicită reclamantul, admiterea acțiunii, recunoașterea lui Galițevici Grigore în calitate de cumpărător de bună credință și recunoașterea dreptului de proprietate a autovehiculului de model Volkswagen Touareg, anul fabricației 2007, numărul motor BPE009788, numărul caroserie WVGZZZ7LZ8D005720, numărul de înmatriculare TLAK 857.

Prin hotărârea Judecătorei Telenești din 29 martie 2016, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 22 octombrie 2016, a fost respins apelul declarat de Galițevici Grigore cu menținerea hotărârii Judecătorei Telenești din 29 martie 2016.

Atât prima instanță cât și instanța de apel și-au argumentat soluția făcând referire la faptul că, scopul reclamantului este de a anula sechestrul aplicat asupra mijlocului de transport care a fost procurat de la Balmuș Petru, iar pentru soluționarea acestei întrebări există o altă cale prevăzută de legislația procesuală civilă.

Invocând ilegalitatea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, la data de 06 decembrie 2016, Galițevici Grigore a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii Judecătorei Telenești din 29 martie 2016 și a deciziei Curții de Apel Bălți din 22 octombrie 2016 cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, hotărârea instanței de fond și decizia instanței de apel sunt nefondate și neîntemeiate deoarece instanțele judecătorești au interpretat incorect normele de drept procesual și material.

Menționează recurentul că, instanțele judecătorești au constatat faptul procurării de către Galițevici Grigore de la Balmuș Petru automobilul de model Volkswagen Touareg, anul fabricației 2007, numărul de înmatriculare TLAK 857 la

data de 16 iunie 2014, la prețul de 12 500 euro. Instanțele judecătorești au mai indicat că, atât prețul în sumă de 12 500 euro, cât și vehiculul au fost transmise corespunzător obligațiilor asumate în baza contractului la data semnării actului juridic, ceea ce în conformitate cu alin. (1) art. 321 din Codul civil, dreptul de proprietate este transmis dobânditorului în momentul predării bunului mobil dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

Astfel, recurentul menționează că nu este clar din care considerente ambele instanțe au ignorat prevederile normei respective.

Totodată, concluzia instanțelor judecătorești precum că cererea de chemare în judecată urmează a fi respinsă deoarece Galțevici Grigore a cunoscut despre ordonanța din 05 septembrie 2014 și încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 05 septembrie 2014 prin care a fost aplicat sechestrul asupra autovehiculului motiv din care urmărește scopul de anulare a sechestrului aplicat, este eronată și ilegală, deoarece urmărirea penală a fost pornită la data de 03 septembrie 2014 iar contractul de vânzare-cumpărare a fost întocmit la data de 16 iunie 2014, adică cu trei luni înainte.

Consideră recurentul că, la momentul întocmirii contractului de vânzare-cumpărare a autovehiculului, acesta nu a avut careva grevări, vicii de ordin material sau juridic, motiv din care urmează a fi recunoscut ca dobânditor de bună credință.

Studiind cererea de recurs în raport cu materialele cauzei Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 24 ianuarie 2017, Curtea Supremă de Justiție a expedit în adresa intimaților copia cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței (f.d.117), însă, până la examinarea recursului intimații nu au depus referință prin care să-și exprime opinia asupra cererii de recurs.

Conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din actele cauzei se constată că, decizia Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2016 a fost expedită în adresa părților la data de 14 noiembrie 2016 și a fost recepționată de către recurentul Galțevici Grigore la data de 18 noiembrie 2016, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei (f.d.98,101).

Prin urmare instanța de recurs constată că, recursul depus de Galțevici Grigore la 06 decembrie 2016, a fost declarat în interiorul termenului de două luni.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 22 februarie 2017, recursul declarat de Galțevici Grigore împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 22 octombrie 2016, s-a considerat admisibil.

În conformitate cu art. 441 din Codul de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Conform art. 444 din Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea deciziei Curții de Apel Bălți din 22 octombrie 2016 și a hotărârii Judecătoriei Telenești din 29 martie 2016, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

În conformitate cu art. 130 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii. Ca rezultat al aprecierii probelor, instanța judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele. Proba este declarată ca fiind veridică dacă instanța constată prin cercetare și comparare cu alte probe că datele pe care le conține corespund realității.

Conform art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Potrivit art. 241 alin. (1) și alin. (5) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească adoptă hotărârea în numele legii. În motivare se indică circumstanțele pricinii, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța.

Din actele cauzei se denotă că, la data de 16 iunie 2014, între Balmuș Petru, în calitate de vânzător și Galțevici Grigore, în calitate de cumpărător, a fost încheiat

contractul de vânzare-cumpărare a autovehiculului de model Volkswagen Touareg, anul fabricației 2007, numărul motor BPE009788, numărul caroserie WVGZZZ7LZ8D005720, numărul de înmatriculare TLAK 857 (f.d.9).

Conform pct. 2.1 și 2.2 al contractului, vânzătorul Balmuș Petru s-a obligat de a livra autovehiculul în municipiul Chișinău iar Gațevici Grigore s-a obligat de a achita costul acestuia în sumă de 12 500 euro (f.d.9).

În aceeași zi, la 16 iunie 2014, Balmuș Petru a eliberat o procură pe numele lui Pogîlă Ion și Gațevici Grigore, prin care i-a împuternicit cu dreptul de folosință și dispoziție asupra autovehiculului (f.d.10).

Prin adeverința Întreprinderii de Stat „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru”, nr.TC0008077 din 26 ianuarie 2015, se confirmă, că potrivit Registrului de Stat al Transportatorilor, la data de 10 septembrie 2016 a fost înregistrată interdicția de înstrăinare a unității de transport de model Volkswagen Touareg, caroseria nr. WVGZZZ7LZ8D005720, numărul de înmatriculare TLAK 857, înregistrat după Balmuș Petru, în baza încheierii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, nr. 12-167/14 din 05 septembrie 2014 (f.d.16).

La data de 28 ianuarie 2015, Gațevici Grigore a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Balmuș Petru prin care a declanșat acest proces civil, prin care a solicitat recunoașterea sa în calitate de cumpărător de bună-credință și recunoașterea dreptului său de proprietate asupra autovehiculului litigios, anexând ca probe, certificatul de înmatriculare a autovehiculului, procura eliberată pe numele său și contractul de vânzare-cumpărare care nu a fost înregistrat în modul corespunzător.

Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța de recurs indică că, conform art. 9 alin. (1) din Codul civil, persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă pînă la proba contrară.

Conform art. 307 din Codul civil, este considerată posesor de bună-credință persoana care posedă legitim sau care se poate considera îndreptățită să posede în urma unei examinări diligente, necesare în raporturile civile, a temeiurilor îndreptățirii sale. Buna-credință este prezumată. Posesiunea de bună-credință încetează dacă proprietarul sau o altă persoană cu drept preferențial înaintează posesorului pretenții întemeiate.

Potrivit art. 315 alin. (1) din Codul civil, proprietarul are drept de posesiune, de folosință și de dispoziție asupra bunului.

În conformitate cu art. 320 alin. (2) din Codul civil. dreptul de proprietate se poate dobândi, în condițiile legii, prin ocupațiune, act juridic, succesiune, accesiune, uzucapiune, precum și prin hotărâre judecătorească atunci când aceasta este translativă de proprietate.

Conform art. 321 alin. (1) din Codul civil, dreptul de proprietate este transmis dobânditorului în momentul predării bunului mobil *dacă legea sau contractul nu prevede altfel*.

Reieșind din normele de drept enunțate, instanța de recurs menționează că legiuitorul a indicat expres că, dreptul de proprietate se poate obține doar în condițiile legii.

Prin urmare, potrivit pct. 2 din Regulamentul cu privire la Registrul de stat al transportatorilor, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 1047 din 08 noiembrie 1999, cu modificările și completările ulterioare, registrul transporturilor este un sistem informațional automatizat unic, care cuprinde informația tehnică, economică și juridică despre mijloacele de transport auto și moto, tractoarele, mașinile și mecanismele specializate pentru construirea drumurilor, pentru ameliorări, mașini agricole și mecanisme, remorci pentru ele, navele flotei de capacitate mică (în continuare – vehiculele), agregatele staționare și mobile având motoare cu ardere internă și unele agregate numerotate (în continuare – agregatele), precum și despre posesorii acestora.

Conform pct. 7 din același Regulament, Registrul transporturilor are drept scop acumularea și actualizarea informației despre fiecare vehicul (agregat), despre dreptul de proprietate și alte drepturi patrimoniale asupra acestora, despre titularii de drepturi, despre titlurile de proprietate, despre tranzacții cu vehicule și alte temeieri pentru generarea, modificarea, suspendarea și încetarea drepturilor. Iar conform pct. 8, Registrul transporturilor, una din sarcinile principale este asigurarea protecției și recunoașterii publice a drepturilor de proprietate, de posesie și de folosință asupra vehiculelor.

Astfel, dreptul de proprietate asupra unei unități de transport trebuie să fie înregistrat în Registrul de stat al transportatorilor.

Potrivit pct. 10 din Regulament, Registrul transporturilor reprezintă un sistem complex de evidență și cuprinde următoarele contururi: "A" – "Evidența vehiculelor"; "B" – "Evidența agregatelor cu numere de fabricare"; "C" – "Evidența titularilor de drepturi"; "D" – "Evidența admiterii la exploatare a vehiculelor"; "E" – "Evidența restricțiilor la împuterniciri"; "F" – "Evidența executării legislației cu privire la asigurări"; "G" – "Evidența executării legislației fiscale"; "H" – "Evidența accidentelor rutiere"; "I" – "Evidența eliberării de licențe către transportatorii auto".

Potrivit. pct. 20 din același Regulament, conturul "C" ține evidența proprietarilor de vehicule (agregatelor) și a altor titulari de drepturi, precum și a circumstanțelor de apariție și încetare a drepturilor respective.

Iar potrivit. pct. 22, transmiterea în folosință provizorie a vehiculelor către alte persoane și eliberarea pe numele lor, pe durata valabilității contractelor (procurilor) respective, a certificatelor de înmatriculare sau certificatelor de înmatriculare provizorii nu conduce la încetarea dreptului de proprietate al titularilor.

La caz, se constată că, prin adeverința Întreprinderii de Stat „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru”, nr.TC0008077 din 26 ianuarie 2015, unitatea de transport Volkswagen Touareg, caroseria nr. WVGZZZ7LZ8D005720, numărul de înmatriculare TLAK 857, este înmatriculat după Balmuş Petru (f.d.16).

Totodată, din certificatul de înmatriculare nr. 128006828, IDNV 3012080018908, al autoturismului de model Volkswagen Touareg, caroseria nr. WVGZZZ7LZ8D005720, numărul de înmatriculare TLAK 857, titularul cu drepturi de proprietar al vehiculului conform contururilor C.1.1 și C4 este Balmuş Petru, cod personal 0991604356407.

Prin urmare, eliberarea procurii de către titularul de drept pe numele unui terț, la caz pe numele lui Galțevici Grigore și Pogîlă Ion, nu conduce la încetarea dreptului de proprietate a lui Balmuş Petru asupra automobilului, până la modificarea datelor din Registrul de stat al transportatorilor.

Or, conform art. 252 alin. (1) din Codul civil, procura este înscrisul întocmit pentru atestarea împuternicirilor conferite de reprezentat unui sau mai multor reprezentanți.

Astfel, deși lui Pogîlă Ion și Galțevici Grigore le-a fost eliberată procura prin care au fost împuterniciți de a dispune de toate drepturile asupra autovehiculului litigios, acest înscris nu le conferă dreptul de proprietate asupra bunului dat, ci doar posibilitatea de a efectua acte care în final ar conduce la obținerea acestui drept, cum ar fi înstrăinarea autovehiculului din numele proprietarului.

Reieșind din normele de drept enunțate și prin prisma art. 214 din Codul civil, contractul de vânzare-cumpărare a mijlocului de transport urma a fi înregistrat la una din subdiviziunile teritoriale de examinare și evidență a transportului a Ministerului Tehnologiilor Informaționale și Comunicațiilor *pentru a putea fi opozabil părților*.

Referitor la celelalte argumente, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că, recurentul Galțevici Grigore nu a invocat expres motive concrete privind ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Or, motivele indicate în cererea de recurs privind dezacordul cu decizia instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, nu constituie temei de casare deoarece recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Codul de procedură civilă are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate.

În asemenea circumstanțe, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de Galțevici Grigore ca fiind neîntemeiat, cu menținerea deciziei Curții de Apel Bălți din 22 octombrie 2016 și a hotărârii Judecătoriai Telenești din 29 martie 2016.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) și alin. (3) din Codul de procedură civilă, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Galțevici Grigore.

Se menține decizia Curții de Apel Bălți din 22 octombrie 2016 și hotărârea Judecătorei Telenești din 29 martie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Galțevici Grigore împotriva lui Balmuș Petru, persoană interesată procurorul în secția conducere a urmăririi penale Bacalîm Lilian, privind recunoașterea ca cumpărător de bună credință și recunoașterea dreptului de proprietate asupra autovehiculului.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

Judecătorul:

Tatiana Vieru

Judecătorii:

Svetlana Filincova

Oleg Sternioală

Mariana Pitic

Nicolae Craiu